

מבדק לעולים-שלב א'

לתלמידי כיתה ט'

קהל אהל!

לפניך טקסטים לקריאה בקול. אתה מתבקש לקרוא טקסט אחד מנוקד וטקסט אחד לא מנוקד, לפי הנחיית המורה.

המוזיקה משפרת את מצב הרוח

בתנ"ך – בספר שמואל א' – מספר על המלך שאול ועל דוד בן ישי הצעיר. למלך שאול היה מצב רוח רע ("רוח רעה"). העבדים שלו חפשו איש שינגן לפניו בכנור כדי שמצב הרוח שלו ישתפר. הם מצאו את דוד שינדע לנגן טוב בכנור.

כאשר היה למלך שאול מצב רוח רע, לקח דוד את הכנור ונגן לפניו, ואז המלך הרגיש טוב יותר.

וכך כתוב בתנ"ך:

"והיה בהיות רוח-אלהים (רעה) אל-שאול, ולקח דוד את-הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו, וסרה מעליו רוח הרעה." (שמואל א', פרק ט"ז, פסוק כ"ג)

בְּכֵל דוֹר וְדוֹר

(קטע מתוך ההגדה של פסח)

בְּכֵל דוֹר וְדוֹר חֵיב אָדָם לְרֹאוֹת אֶת עַצְמוֹ בְּאֵלוֹ הוּא יֵצֵא
 מִמִּצְרַיִם, שְׁנֵאמַר: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: בְּעִבּוֹר זֶה
 עָשָׂה ה' לִי בְּיֵצְאֹתִי מִמִּצְרַיִם; שְׁלֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּלָבָד גָּאֵל
 תִּקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵלֶּא אִפֹּא אוֹתָנוּ גָּאֵל עִמָּהֶם, שְׁנֵאמַר:
 וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הִבִּיא אוֹתָנוּ לְתֵת-לָנוּ אֶת הָאָרֶץ,
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֵינוּ.

הלימודים ביוון העתיקה

הלימודים ביוון העתיקה היו שונים מהלימודים שאנחנו מכירים היום. המדינה לא הקימה מוסדות חינוך, ולכן רק בנים ממשפחות עשירות רכשו השכלה כללית בעזרת מורים פרטיים. בשיעורים הפרטיים למדו מקצועות כגון קריאה וכתובה, חשבון, שירה ונגינה. היוונים הקשיבו מאוד ספורט. הם דאגו לחינוך הגופני של הילדים והנערים, ואימנו אותם כדי שיהיו חיילים טובים בצבא. בניגוד לבנים, לא רכשו הבנות השכלה כללית ולא התאמנו בספורט. כל אם לימדה את הבנות שלה כיצד לטפל בענייני הבית. רק בעיר ספרטה התאמנו הבנות בסוגים שונים של ספורט.

מתוך: מסע אל העבר: יוון, רומא וירושלים, מטח.

השועל והחסידה

על-פי לה-פונטיין

יום אחד פגש השועל את החסידה ואמר לה: "בישלתי מרק טעים, ואני מזמין אותך לבוא לאכול אתי ארוחת צהריים." "תודה רבה," אמרה החסידה, "אבוא בשמחה!" לפני שהגיעה החסידה, סידר השועל את השולחן. הוא הניח עליו שתי צלחות גדולות ושטוחות ומָזַג לתוכן מרק. ואז חשב בלבו: "מעניין איך החסידה תסתדר... אני חושב שיישאר לי מרק גם לארוחת הערב."

החסידה הגיעה והשועל בירך אותה והגיש לה את המרק. ניסתה החסידה לאכול את המרק מהצלחת השטוחה, ולא הצליחה בגלל המקור הארוך שלה. צחק השועל וליקק את כל המרק שהיה בצלחת שלו.

כעבור שבוע אמרה החסידה לשועל: "בישלתי בשר נפלא, ואני מזמינה אותך לבוא לאכול אתי ארוחת צהריים." "תודה רבה," אמר השועל, "אבוא בשמחה!" לפני שהגיע השועל, סידרה החסידה את השולחן. היא הניחה עליו שני כלים צרים וגבוהים וחשבה בלבה: "הפעם השועל יישאר רעב."

השועל הגיע והחסידה בירכה אותו, והגישה לו את הבשר. החסידה אכלה את כל הבשר שהיה בכלי שלה, ואילו השועל ניסה להכניס את הראש שלו לתוך הכלי הגבוה והצר כדי לאכול, ולא הצליח.

"צוחק מי שצוחק אחרון," אמרה החסידה לשועל הרעב.